

αι βολικός πρὸς τι πολλὰχ. : Δὲ μὲ βολεῖ ἐμένα τὸ χω-
 ρὶ, ἀλλεῶς θὰ τὸ ἀγόραζα Πελοπν. Μᾶς βολεῖ ὁ καιρὸς
 τὸ μέρος κττ. Σύμ. Θὰ πάρω τὸ γιαντρίο, ὅταν βολήσῃ
 ὦρα Κέρκ. Τοῦ βόλεσε ἡ δουλειὰ ποῦ ἄρχισε Χίος
 Ἰωάννης ἀπ' αὐτοῦ, γιὰτὶ δὲ μὴ βουλεῖς νὰ κάνου τὴ δου-
 λειά μου Ἡπ. Δὲ μοῦ βολεῖ τὸ σπῖτι Λεξ. Πρω. Δὲ μοῦ
 βολεῖται τὸ σπῖτ' ἐτοῦτο. — βολεῖται σου δὲ βολεῖται, ἐπὶ
 τὰ κάθουσι Ἀπύρανθ. || Ἄσμ.

Πολλὰ θωρῶ καὶ δὲ μιλῶ καὶ γλέπω καὶ σωπαίνω,
 γιὰτὶ ὁ τόπος δὲ βολεῖ καὶ πρέπει νὰ 'πομένω
 τίχ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ. Η 1669 (ἐκδ.
 Schmitt) «εἰς τὸ μέρος ποῦ μᾶς βολεῖ καὶ μᾶς ἐνὶ ἐπι-
 ξειον». Καὶ ἀπροσ. εἶναι εὐκολον, ἐρχεται κατὰ βού-
 λησιν, κατ' ἐπιθυμίαν σύνθηθ. καὶ Τσακων. : Μοῦ βολεῖ
 τοῦ ἐρχεται βολικά). Ἄν μοῦ βολέσῃ, θὰ ῥθω. Δὲ
 μοῦ βολεῖ νὰ περάσω ἀπὸ τὰ δικὰ σας. Δὲ μοῦ βολεῖ νὰ
 μένω σ' αὐτὸ τὸ μέρος σύνθηθ. Ὅρι βοοῦντα μὴ μ' ἔνταγι
 τὰ χέρια (δὲ μὲ βολεῖ, δὲ μὲ εὐκολύνει μὲ αὐτὸ τὸ χέρι)
 Τσακων. || Παροιμ. Ὅπου δὲ βολεῖ τοῦ διαόλου νὰ πάῃ ὁ
 ἴδιος, δέδει μὰ γερόδισσα (δέδει=πέμπει) Κρήτ. β) Εὐ-
 νοῶ Λέσβ. : Αὐτὸς οὐ τόπους βουλεῖ ἱλαῖς-κλήματα κττ.

2) Μέσ. αἰσθάνομαι εὐχαρίστησιν Θήρ. : Ἄ δὲ σὲ
 δῶ, δὲ βολειοῦμαι (ᾱ=ᾱν). β) Μοῦ προξενεῖ τι εὐχα-
 ρίστησιν, ἀπολαμβάνω τι Θήρ. : Δὲ σὲ βολειοῦμαι ἔτσι
 ποῦ εἶσαι ἀνέμνη. 3) Ἐνεργ. καὶ μέσ. δύναμαι Θήρ.
 Θράκ. (Αἰν.) : Δὲ βουλῶ νὰ τὸν κάμω Αἰν. Δὲ βολειοῦμαι
 νὰ τρώγω μὲ τὸ ζερβὶ μου Θήρ. Καὶ ἀπροσ. εἶναι δυ-
 νατὸν Ἡπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σκῦρ. κ.ά. :
 Βολεῖ νὰ περνᾷς ἀποδῶ Σκῦρ. Δὲ βολεῖ νὰ γίνῃ ὁ γάμος
 Ἡπ. Κεφαλλ. || Παροιμ.

Σὰ δῆς τρίχα καπαρή, | πῶς βολεῖ νὰ 'ναι καλή;
 (καπαρή=κόκκινη) Κρήτ. || Ἄσμ.

Ἄν μ' ἀγαπᾷς καὶ σ' ἀγαπῶ, τί μοῦ βολεῖ νὰ κάμω;
 Ἡπ. || Ἀπὸ πλήρεις ἐκφράσεις, οἶαι : δὲ βολεῖ νὰ γίνῃ ἀλ-
 λεῶς, δὲ βολεῖ νὰ μὴ ἔφυγε, δὲ βολεῖ νὰ μὴ εἶναι ἔτσι κττ.
 προηλθεν ἐν Ἀπυράνθῳ ἡ βραχυλογία δὲ βολεῖ=ὠρι-
 σμένως, χωρὶς ἄλλο : Ὅσκαιροι δὲ βολεῖ εἴμαστε (Ὅσκαι-
 ροι=ὁμήλικοι). Δὲ βολεῖ δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ τὴ δάρῃ καὶ
 παίζει την. Δὲ βολεῖ οἱ ποδικοί πήρασι τὸ φτιρὶ τοῦ φα-
 ναριῶ. Δὲ βολεῖ δὲν ἔχω πιπιλὰ αἰμ' ἀπάνω μου καὶ 'γὰ
 κείνο κρυώνω. 4) Ἀπροσ. ἀρμόζει, πρέπει Πελοπν.
 (Μάν.) : Δὲ βολεῖ νὰ τὸ κάμῃς, γιὰτὶ θὰ πικράνης πολλούς.

5) Χωρῶ Μακεδ. (Βελβ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) κ.ά. : Δὲ
 μὴ βουλάει οὐ τόπους Ἀράχ. Καὶ ἀμτβ. ἐνεργ. καὶ μέσ.
 Ἡπ. Μακεδ. (Βελβ. Χαλκιδ.) : Δὲν εἶνι τόπους ποῦ θὰ
 βουλέσῃς Βελβ. Δὲ βουλειοῦμι νὰ κάτσω Ἡπ. Καὶ
 ἀπροσ. ὑπάρχει χώρος Εὐβ. (Ἄκρ. Κύμ. Στρόπον.) Ἡπ.
 Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. Δὲ βολεῖ νὰ
 περάσω - νὰ πατήσω κττ. Ἡπ. Δὲ βουλεῖ νὰ μπῆς κ' ἐνὶ
 Στερελλ. Δὲ βουλεῖ νὰ κάτσω - νὰ κοιμ'θῶ - νὰ πιράσου
 κττ. Ἄκρ. Στρόπον. || Φρ. Δὲ βολεῖ νὰ ρέξῃς μῆλο (ἐπὶ
 συνωστισμοῦ πληθύος ἀνθρώπων) Ἀρκαδ. 6) Ταχτο-
 ποιῶ, στολίζω Θάσ. : Ἀκόμα δὲ βόλ'σαμ'. Θὰ βουλ'στοῦ
 κι θὰ 'ρθον.

βολώνων ἀμάρτ. σβολώνω Ρόδ. (Κάστελλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόλος, παρ' ὁ καὶ σβόλος.

Συμπεζών τι ἐλαττώνω κατ' ὄγκον, τὸ κάμνω μικρό-
 τερον. Μετοχ. σβολωμένος, συμπεπιεσμένος καὶ ἐλαττωμέ-
 νος κατ' ὄγκον.

βομβόνι τό, Καπ. (Φάρας. κ.ά.)

Λέξις πεποιημένη.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Ἡ κοινὴ μέλισσα ἐν τῇ ἀγρία καταστάσει ἢ ἡ ὁμοία πρὸς
 τὴν μέλισσαν μικρὰ σφήξ. Συνών. ἀγριομέλισσα 1 καὶ 2.

βόμπιρας ὁ, Εὐβ. (Ἄκρ.) Μακεδ. (Βλάστ. Θεσσαλον.)
 Πελοπν. (Κορινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Καλοσκοπ.
 Ναύπακτ. Παρνασσ.) κ.ά.—Λεξ. Αἰν. Δημητρ. Βλαστ.
 487 βόμπ'ρας Β.Εὐβ. Μακεδ. Στερελλ. κ.ά. βόμπιρας
 Στερελλ. (Ἀράχ.) κ.ά. βόμπιρας Εὐβ. (Κουρ.) κ.ά.
 βόμπιρας Κύπρ. μπόμπιρας Εὐβ. (Αὐλωνάρι.) Κύθν. κ.
 ά.—Λεξ. Βλαστ. 487 Δημητρ. δόβιρας Κεφαλλ. μπόμ-
 πιρας Παξ. γόμουρας (Ἐφημερ. Ἐμπρὸς 22-9-1920)
 Θηλ. βομπίρα Πελοπν. (Κορινθ.) βομπίρα Στερελλ.
 (Αἰτωλ. Ναύπακτ.) μπομπιροῦ ΔΒουτυρ. Μέσ' στοὺς ἀν-
 θρωποφ. 68.

Ἐκ τοῦ Σλαβ. vampir.

1) Βρικόλακας (ἰδ. λ.), περὶ τοῦ ὁποίου πιστεύεται
 ὅτι τρώγει σάρκα καὶ πίνει αἷμα ἀνθρώπου καὶ ὅτι κα-
 κοποιεῖ τοὺς οἰκείους Β.Εὐβ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Στε-
 ρελλ. (Αἰτωλ. Ναύπακτ.) κ.ά. (Ἐφημ. Ἐμπρὸς ἐνθ. ἀν.)
 ΔΒουτυρ. ἐνθ' ἀν.—Λεξ. Αἰν. Βλαστ. ἐνθ' ἀν. : Βομπίρα
 γί'ν'κ'ις, σκύλλα, νὰ μὴ φάς! Αἰτωλ. Βομπίρα, ἔφαῖς τὰ
 πιδιά σ' κι θέλ'ς νὰ φάς κ' ἱμένα! (ὑβρις πρὸς γυναῖκα,
 τῆς ὁποίας ἀπέθανον τὰ τέκνα) Ναύπακτ. β) Παιδίον
 ὀρφανὸν νομιζόμενον ὡς αἰτία θανάτου τῶν γονέων του
 (ὅτι δηλ. ἔφαγε τοὺς γονεῖς του) Στερελλ. 2) Ἀνθρω-
 πος βραχὺς τὸ ἀνάστημα, ἀδύνατος καὶ ἔχων σῶμα ἀκα-
 λαίσθητον, κακοπλασμένον, ἀλλὰ καὶ κακός, μοχθηρὸς
 Εὐβ. (Ἄκρ. Αὐλωνάρι.) Κεφαλλ. Παξ. Πελοπν. (Κορινθ.)
 Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Καλοσκοπ. Παρνασσ. κ.ά.—Λεξ.
 Αἰν. Δημητρ. Πβ. βομπιριάρις. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών.
 Παξ. β) Παιδίον μικρόν, ἀλλὰ ζωηρόν καὶ ἄτακτον
 Εὐβ. (Κουρ.) Κύθν. Μακεδ. (Βλάστ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)
 κ.ά. γ) Ἀνθρωπος δύστροπος Στερελλ. (Αἰτωλ.) 3)
 Τὸ δαιμόνιον καλικάντζαρος Κύπρ.

βομπιριάζω Πελοπν. (Κορινθ.) βομπιριάζον Στε-
 ρελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόμπιρας.

1) Γίνομαι βόμπιρας 1, ὁ ἰδ., Στερελλ. (Αἰτωλ.) :
 Βομπιριάσις 'λότιλα, πιδάκι μ', θὰ φάς κ'άνενα! 2) Γί-
 νομαι κακόσωμος, συνήθως ἐπὶ παιδίων Πελοπν. (Κορινθ.) :
 Βομπιρίασε ἀπὸ τὸ κακό του. Ἡ μετοχ. συνήθως ἀρα-
 τικῶς Πελοπν. (Κορινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) : Μωρὲ βομ-
 πιριασμένο! Κορινθ. Βομπιριασμένου γ'ροῦν' Αἰτωλ.

βομπιριακὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. βομπιριακὸς Στερελλ.
 (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόμπιρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
 -ζακός.

Κατηραμένος : Δὲ καμώνιτι αὐτὸ τοῦ χουράφ' τοῦ βομ-
 πιριακό. Δὲ σκάβιτι τοῦ βομπιριακό τ' ἀμπέλ'.

βομπιριάρις ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. βομπιριάτικο Πε-
 λοπν. (Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόμπιρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
 -ζαρις.

Ὁ ἔχων σῶμα ἀδύνατον καὶ ἀκαλαίσθητον. Πβ.
 βόμπιρας 2.

βομπίρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. βομπίρ'κου Ἡπ.
 (Ζαγόρι.) Θεσσ. (Νευρόπ.) Μακεδ. (Βλάστ.) Στερελλ. (Αἰ-
 τωλ. Γαρδικ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόμπιρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
 -ικος.

1) Ζωηρός, δύστροπος, δυσμεταχειρίστος · Ήπ (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Βλάστ.) Στερελλ. (Αίτωλ.): *Πιδί βουμπέρ'κον* Αίτωλ. *Αρνά βουμπέρ'κα* Βλάστ. 2) 'Ο άπολέσας τούς γονείς του καί καταστάς όρφανός επί παιδίου Στερελλ. (Γαρδικ.) 3) 'Ασθενής, καχεκτικός Θεσσ. (Νευρόπ.)

βόμπυκας ό, άμάρτ. *βόβυκας* Κύθν. *βέμπ'κας* Στερελλ. (Καλοσκοπ.) *μπέμπ'κας* Εύβ. ('Ακρ.) *βόμπυκο* 'Απουλ. (Καλημ.) *βούμπυκο* 'Απουλ. (Κοριλ.) *βούμπυκο* 'Απουλ. (Κοριλ.) *βούμπυκος* Κύπρ.

'Εκ του άρχ. ούς. *βόμβυξ*. Πβ. 'Ησύχ. «βόμβυκες... είδος ζώου πτερωτού κατά σφήκα».

Είδος έντόμου διπτέρου μεγαλυτέρου από τόν σφήκα βομβοῦντος κατά τήν πτήσιν ένθ' άν.: *Έπεσε ό βόβυκας μέσ' 'ς τό σπίτι τσ' έποθάνανε* οὔλοι Κύθν. Συνών. *βομπύκι*. Πβ. *μούμπουρας*.

βομπύκι τό, άμάρτ. *μπιμπύκ'* Εύβ. ('Ακρ.)

'Εκ του ούς. *βόμπυκας*.

Βόμπυκας, ό ίδ.: *Τά μπιμπύκια μās φάγαν τὰ μιλίσσια*.

* **βομπυκίζω**, *βουμπατίζω* Κύπρ. *βουμβοντίζω* Κύπρ.

'Εκ του ούς. *βόμπυκας*.

Βομβῶ: *Οὔλ-λην νύχταν 'έν έτδοιμήθηκα, γιατί έβουμπατίζαν μέσ' 'ς τ' άγκρά μου τὰ κουνούπκια*. Συνών. *βαβουρίζω* 1, *βάζω* (I) 4 δ.

* **βομπύκισμαν** τό, *βουμπάτμισμαν* Κύπρ. *βουμπούτμισμαν* Κύπρ.

'Εκ του ρ. * *βομπυκίζω*.

'Ο βόμβος ό παραγόμενος υπό έντόμου.

βόντινα ή, *βόδινα* Θράκ. (Μάδυτ.) Ήμβρ. *βόντινα* Ήπ. Ίων. (Κρήν.) Σαμοθρ. *βόδινα* Ήπ. Θράκ. (Αίν.) Λήμν. *βοδινα* Θράκ. (Μάδυτ.) Νάξ. *βόδινου* τό, Θράκ. (Αίν.)

Πιθανῶς έκ του Σλαβ. *vodna* = ύδροδοχείον.

1) Είδος πέπονος συνήθως έπιμήκους σχήματος Ήπ. Θράκ. (Αίν. Μάδυτ.) Ίων. (Κρήν.) Ήμβρ. Νάξ. 2) Είδος κολοκύνθης μεγάλου μεγέθους καί χρώματος κιτρινού Σαμοθρ.

βόξα ή, Καπ.

'Αγνώστου έτύμου.

Τό φυτόν μάραθον.

βοούρα ή, Κάρπ.

'Εκ του ούς. *βοή*, δι' ό ίδ. *βουή*, καί τής παραγωγικής καταλ. -ούρα.

Θόρυβος μέγας, όχλαγωγία. Συνών. *βαβούρα* 1, *βαβουρανιά*.

βορά ή, Χίος.

Τό άρχ. ούς. *βορά*.

Τροφή.

βόρα ή, Πόντ. (Οίν.) *άβόρα* Πόντ. (Σινώπ.) *έβόρα* Πόντ. ('Αμισ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) *ήβόρα* Πόντ. (Ζησιν. Κερασ. Κοτύωρ. 'Οφ. Τραπ.) *ληβόρα* Πόντ. (Κερασ.) *άβόρας* ό, Πόντ. (Σινώπ.)

'Εκ του ρ. *βορίζω*, παρ' ό καί *έβορίζω* καί *ήβορίζω*, όθεν οί τύπ. *έβόρα* καί *ήβόρα*. Περί του σχηματισμού ίδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 76. Τό *άβόρα* καί *άβόρας*

κατά τό συνών. *άέρας* καί *άέρα* Πβ. καί 'ΑνθΠαπαδόπ. έν 'Αρχ. Πόντ. 16 (1951) 4.

1) 'Αήρ, άνεμος (έν τή σημ. ταύτη τό άρσεν. *άβόρας*) Πόντ. (Σινώπ.) 2) Καιρός δροσερός, δροσιά Πόντ. (Κοτύωρ. Οίν. 'Οφ. Σινώπ. Τραπ.): *Παίρω βόραν Οίν. 'Οσήμερο έν' ήβόρα* 'Οφ. || Φρ. *Πήρε βόραν ή καρδιά μου* (έπί ψυχικής γαλήνης, εύχαριστήσεως) Οίν. *'Εσήβεν έναν βόραν 'ς σήν καρδιά μ'* (συνών. τή προηγούμενη) Τραπ.

3) Τόπος δροσερός ως υπόσκιος, σκιερός Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. 'Οφ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ.): *Ντό στέκουμε 'ς σόν ήλεν, άς πάμε κάθουμε 'ς σήν έβόραν* Τραπ. Χαλδ. *'Εστάθα 'ς σήν έβόραν κ' επίδρωσα* (έξίδρωσα) Τραπ. *Κοιμάται 'ς σήν έβόραν* Χαλδ. || Παροιμ. Φρ.

Φαείν, ποτίν, ανάπασιν κ' έβόραν καλωσύναν (έπί πλησμονής βιοτικών αγαθών καί μακαρίας απολαύσεως αὐτῶν) Τραπ. || Παροιμ. *'Αλλοι κάμνοννε 'ς σόν ήλόν κς άλλοι τρώγουν 'ς σήν ληβόραν* (άλλοι μοχθοῦν καί άλλοι απολαμβάνουν τούς κόπους των) Κερασ. *'Σ σόν ήλόν ήτσαν κ' έκαμεν, οὔδε 'ς έβόραν έφαγεν* (όστις δέν ειργάσθη υπό τόν ήλιον, δέν έφαγεν υπό τήν σκιάν, επί όκνηρου) Κρώμν. || 'Άσμι.

'Ο πρόσωπο σ' τραντάφυλλον, ή κάρδα σ' έν' έβόρα, μυρίσκουμει τραντάφυλλον, κοιμούμαι 'ς σήν έβόραν Κρώμν. 4) 'Η όπισθεν άντικειμένου σχηματιζόμενη σκιά Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.): 'Άσμι.

Πουλλίν πετῶ 'ς σόν ουρανόν, 'ς σήν γήν εντάει έβόραν (εντάει = κάμνει) Κρώμν.

βοράζω άμάρτ. *έβοράζω* Πόντ. ('Οφ.)

'Εκ του ούς. *βόρα*, παρ' ό καί *έβόρα*.

'Αναρρίπτων είς τόν πνέοντα άέρα χωρίζω τόν οίτον από τὰ άχυρα, λικμῶ. Συνών. *άνεμίζω* (I) A 3, *βορίζω* B 3.

βόρακας ό, σύνηθ.

'Εκ του λογίου ούς. *βόραξ*.

Τό διβορικόν νάτριον χρησιμοποιούμενον τή χαλκευτική είς συγκολλήσεις καί έν τή οικιακή οικονομία μετά της άμυλόκολλας πρὸς στίλβωσιν άσπρορρούχων. [**]

βορατζά ή, άμάρτ. *άορατζά* Κύπρ.

'Εκ του ούς. *βόρατο* κατά τὰ είς -ζά όν. φυτῶν.

Τό φυτόν *βόρατο*, ό ίδ.

βόρατο τό, Καπ. *βόροτο* Καπ. *άβόρατος* ό, Κρήτ. Κύπρ. *άβόραδος* Κρήτ. *άόρατος* Κύπρ.

'Εκ του μεταγν. ούς. *βόρατον*.

Τό φυτόν άρκευθος ή Φοινικική (*juniperus Phoenicea*) του γένους τής άρκεύθου (*juniperus*) τής τάξεως των κωνοφόρων (*coniferae*). Συνών. *βορατζά*. 'Η λ. υπό τόν τύπ. *'Αόρατοι* καί ως τοπων. Κύπρ. [**]

βορατούδι τό, άμάρτ. *άορατούν* Κύπρ.

'Εκ του ούς. *βόρατο* καί τής υποκοροστικής καταλ. -ούδι.

Μικρά άρκευθος. 'Η λ. υπό τόν τύπ. *'Αορατούδκια* καί ως τοπων. Κύπρ.

βόρβα ή, Πελοπν. (Μάν.)

'Εκ του ούς. *βορβός*.

Είδος λαχάνου: Γνωμ. *Βορβός κ' ή βόρβα λάχανα καί τό σπανάκι βότανο καί όλα τ' άλλα χορτα*.

βορβάκι τό, άμάρτ. *βαρβάκι* Σίφν. Χίος.

'Εκ του ούς. *βορβός* καί τής παραγωγικής καταλ. -άκι.

